

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra Satirer, 1720-42

Citation: Falster, Christian: "Satirer, 1720-42", i Falster, Christian: *Satirer, 1720-42*, udg. af Aage Schiøttz-Christensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1982, s. 48. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster05-shoot-idm140600520305264/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Satirer, 1720-42

48 *Fribedskampen subjektivt tolket*

Men hvad sker? *Sed quid fit?* – som det hedder ildevarslede i Hans Hansens »Commentariolus«, der her er en primær kilde, idet der er grund til at antage, at hvad der er af fakta i hans blomstersprog, beror på oplysning fra Falster selv. Da han om et af leddene i historien om de to embeder bemærker: »... hvad jeg ofte selv har hørt Falster snakke om« (*quod ipse ego Falsterum sæpius prædicantem audivi*), har han også hørt Falster snakke om de øvrige, så hvad Hans Hansen meddeler, må betragtes som identisk med Falsters egen opfattelse.

Ifølge Hans Hansen har biskoppen efter verdens sædvanlige gang to grunde til sit løftebrud: en smuk – og en sand!

Sed quid fit? Jo, førstemanden (*præsul*) skifter sind og beslutter, at der skal medgives Falster en konrektor. Belært af en svunden tids eksempel har den betænksomme biskop indset, at uden en hjælper, der i lige grad kan trække med på åren, vil skolebyrden blive for tung for Falsters skuldre. Da han derfor i sit eget hus ligesom finder fløjten ved kilden, som digterne siger, og ser, at han fra sin hustrus skød jo har modtaget den, der kan blive en velskikket fælde for rektoren og efterfølger af konrektoren, nemlig sin ædle søn magister ALBERT THURA, alt nu blomstrende i begavelsens, lærdommens og god virksomheds hæder, ville han hellere drage omsorg for skolens og sit afkoms tarv samtidig end for Falsters anliggende alene (... *saluti scholæ et sobolis simul quam unius FALSTERI rebus consulere maluit*).

Berøvet støtte fra den beskytter, i hvis hånd og